

Udskriftsdato: 23. december 2025

KEN nr 11164 af 01/06/2007 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse D-9-07 om for sen anmeldelse - tidligere fejlagtigt udbetalt refusion - ikke berettiget forventning om dispensation - refusion

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 7000011-07

Ankestyrelsens principafgørelse D-9-07 om for sen anmeldelse - tidligere fejlagtigt udbetalt refusion - ikke berettiget forventning om dispensation - refusion

Resume:

To tilfælde af tidligere udbetalt refusion for sygedagpenge til en arbejdsgiver trods for sen anmeldelse af refusionskravet kunne ikke sidestilles med forkert vejledning fra en offentlig myndighed. Arbejdsgiveren kunne derfor ikke få dispensation fra anmeldelsesfristen.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg lagde vægt på, at anmeldelsespligten fremgik af dagpengeskemaet. Beskæftigelsesudvalget lagde endvidere vægt på, at udbetalingen var sket ved en fejl, og ikke fordi kommunen havde truffet afgørelse om at dispensere. Arbejdsgiveren havde ikke fået en berettiget forventning om dispensation, da kommunen ikke havde tilkendegivet, at der var givet dispensation.

Love:

Lov om sygedagpenge - lov nr. 563 af 9. juni 2006 - § 59, stk. 6

Sagsfremstilling:

Kommunen gav afslag på refusion, fordi arbejdsgiveren ikke havde anmeldt lønmodtagerens sygefravær til kommunen senest 4 uger efter 1. fraværsdag. Kommunen fandt ikke grundlag for at dispensere fra overskridelsen af fristen.

Det sociale nævn ændrede kommunens afgørelse og dispenserede fra fristen.

Nævnet begrundede afgørelsen med, at kommunen via sin tidligere sagsbehandling i refusionssager vedrørende den konkrete medarbejder og andre medarbejdere i et søsterfirma havde givet arbejdsgiveren indtryk af, at han kunne regne med dispensation uden særlig gyldig grund.

Nævnet fandt, at der havde været tale om uansøgt dispensation efterfulgt af ubegrundet givet dispensation uden bemærkninger om, at gentagelsestilfælde ville blive behandlet anderledes. Nævnet fandt, at dette var at sammenligne med begrebet "forkert vejledning", som kunne give grundlag for dispensation.

Afgørelsen blev anket af kommunen, som oplyste, at der var tale om ét fortilfælde vedrørende den pågældende medarbejder og ét tilfælde vedrørende en medarbejder i arbejdsgiverens søsterfirma. Udbetalingerne var sket ved en fejl og var ikke udtryk for kommunens praksis med hensyn til dispensation.

Kommunen henviste endvidere til den konkrete vejledning om reglerne, der tydeligt fremgik af dagpengeskemaet. Kommunen henviste desuden til den almindelige lighedsgrundsætning og fandt ikke, at en borger kunne støtte ret på en forkert forvaltningsafgørelse.

Sagen blev behandlet i principielt møde for at belyse praksis for dispensation fra anmeldelsesfristen, jf. dagpengelovens § 59, stk. 6.

Afgørelse:

Arbejdsgiveren havde ikke ret til refusion.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg tog udgangspunkt i, at arbejdsgiveren ikke havde anmeldt sygefraværet til kommunen senest 4 uger efter 1. fraværsdag. Der kunne derfor kun udbetales refusion for en fraværperiode forud for anmeldelsen, hvis der var grundlag for at dispensere fra overskridelse af fristen.

Beskæftigelsesudvalget fandt ikke, at der kunne dispenseres.

Beskæftigelsesudvalget lagde vægt på, at overskridelsen af fristen ikke skyldtes lønmodtagerens forhold eller forkert vejledning fra en offentlig myndighed.

Den omstændighed, at kommunen i to tilfælde uberettiget havde udbetalt refusion, kunne efter Beskæftigelsesudvalgets vurdering ikke sidestilles med forkert vejledning fra en offentlig myndighed.

Beskæftigelsesudvalget lagde vægt på, at anmeldelsespligten fremgik af dagpengeskemaet. Udvalget lagde endvidere vægt på, at udbetalingen af refusion var sket ved en fejl, og ikke fordi kommunen havde truffet afgørelse om at dispensere fra fristen. Udvalget fandt ikke, at arbejdsgiveren havde fået en berettiget forventning om at kunne få refusion, selv om anmeldelsen af fraværet ikke var sket rettidigt, da det ikke var tilkendegivet over for ham, at der var givet dispensation.

Endelig fandt Beskæftigelsesudvalget ikke, at særlige omstændigheder talte for at se bort fra overskridelsen af fristen.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg ændrede således det sociale nævns afgørelse.